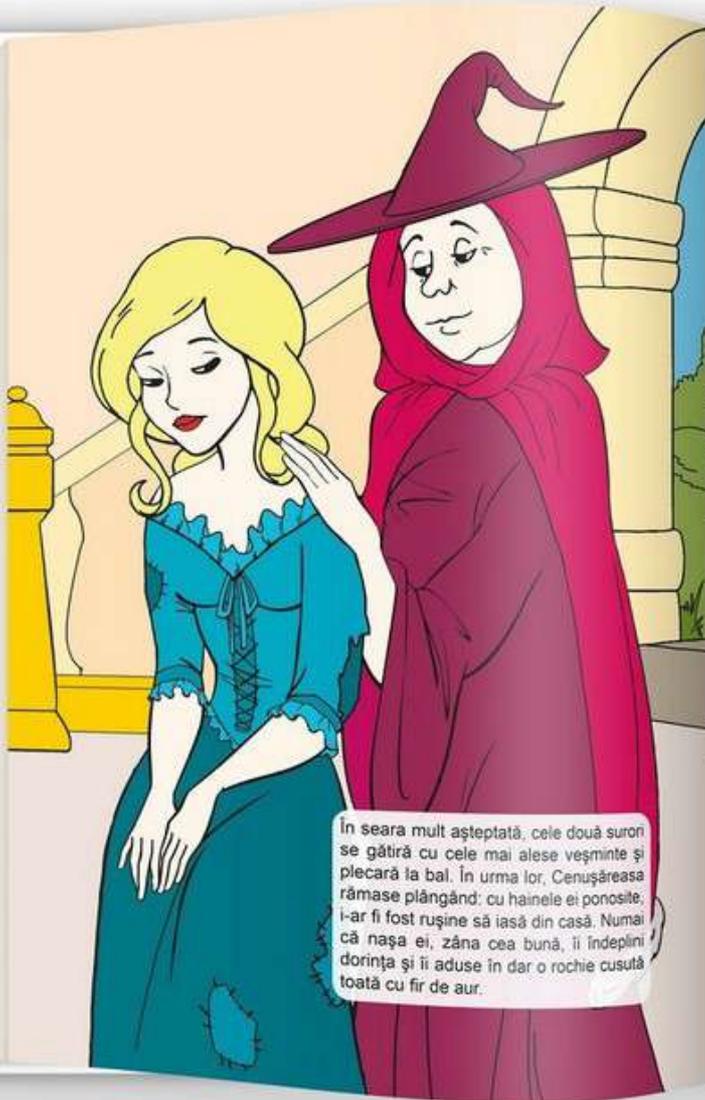

Ajunsa la castel, Cenușăreasa fură
imediat privirile tuturor cu frumusețea
ei uluitoare. Prințul se îndrăgosti pe
dată și toată seara nu dansă decât cu
ea. Între timp, surorile vitrege o
urmăreau pline de invidie, neștiind cine
este fermecătoarea necunoscută.

În seara mult așteptată, cele două surori se gătiră cu cele mai alese veșminte și plecară la bal. În urma lor, Cenușăreasa rămase plângând: cu hainele ei ponosite; i-ar fi fost rușine să iasă din casă. Numai că nașa ei, zâna cea bună, îi îndeplini dorința și îi aduse în dar o rochie cusută toată cu fir de aur.

A fost odată un om bogat care avea o fată bună și frumoasă. Rămas văduv, și-a luat drept soție o femeie rea și îngâmfată, cu două fiice care-i semănau leit și care o puneau pe sora lor vitregă la cele mai grele munci. Pentru că seara adormea, biata, după sobă, îi spuneau Cenușăreasa.

